

Sygn. akt V W 110/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Joanna Kucharska

w obecności oskarżyciela publicznego st. sierż. P. K.

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 roku na rozprawie

sprawy przeciwko **W. P.**

synowi K. i G. z d. M.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: W dniu 10 lutego 2016 roku o godzinie 15:03 w miejscowości P. gm. B. droga nr (...) kierując samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość w obszarze zabudowanym o 39 km/h jadąc z prędkością 89 km/h

tj. o czyn z art. 92a kw

1. Obwinionego **W. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92a kw w zw. z art. 24§1 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych.
2. Na podstawie art. 118§1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 110/16

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2016r około godziny 15.03. w miejscowości P. policjant – A. O. zatrzymał do kontroli drogowej kierującego pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...). Kierującym tym pojazdem był W. P., a powodem kontroli przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 39 km/h. Policjant dokonał pomiaru prędkości pojazdu urządzeniem U.. Policjant nałożył na kierowcę mandat w wysokości 200zł, kierujący pojazdem zapytał wówczas, czy nie mogą załatwić tego jakoś inaczej. Policjant oświadczył, iż zostanie skierowany wniosek do Sądu. Wówczas kierowca odmówił przyjęcia mandatu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1, świadectwa legalizacji k. 13, zeznań świadka A. O. k. 29v – 30, a także częściowo na podstawie wyjaśnień obwinionego k. 29v.

Obwiniony W. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż jechał przepisowo.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego albowiem pozostają one w sprzeczności z zeznaniami policjanta A. O., dokonanych przez niego pomiarem prędkości. Policjant dokonywał pomiaru prędkości określonego pojazdu, a z

miejsca w którym się znajdował ten odcinek drogi jest doskonale widoczny. Jego służba tego dnia polegała na pomiarze prędkości przejeżdżających pojazdów, a co z tym związane bacznej obserwacji drogi. A. O. jest funkcjonariuszem policji o wielu lat, pracuje w ruchu drogowym, a jego służby w większości wypadków związane są z pomiarem prędkości poruszających się pojazdów. Z tych względów Sąd zeznania świadków ocenił jako wiarygodne.

Odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia kwalifikowanego z art. 92a kw podlega ten, kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Miejsce, w którym dokonano pomiaru prędkości pojazdowi prowadzonemu przez obwinionego znajdował się w miejscu, gdzie z godnie z art.20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 5.00-23.00 wynosi 50 km/h (t.j. Dz. U. z 2012r poz. 1137 z późn. zm.).

Mając na względzie powyższe ustalenia stwierdzić należy, że obwiniony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego jedzie za szybko i jakie przepisy obowiązują w zakresie ruchu drogowego, w terenie zabudowanym.

Wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 300,00 zł jest kara adekwatną do wagi popełnionego wykroczenia. Zauważyć należy, iż obwiniony był dotychczas wielokrotnie karany z wykroczenia drogowe, w tym również za przekroczenie prędkości k. 5 – 7. Obwiniony utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, więc osiąga dochody pozwalające na uiszczenie należności.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na treści art. 118§1kpw, zaś ich wysokość wynika z ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.) - art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust.1 oraz § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. nr 118 poz. 1269).